

F.t. beslutn. vedr. sambeskatning

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Sigtet med dette forslag er dels at opnå en ligestilling mellem mand og kvinde i skattemæssig henseende, dels at indrette familiebeskatningen således, at skattesystemet ikke utilsigtet påvirker skatteyderens valg af samlivsform.

Forslaget medfører:

at der opnås beskatningsmæssig ligestilling mellem ægtefæller ved selvangivelse, skatteberegning, opkrævning samt hæftelse for personskatten.

at de nuværende beskatningsmæssige urimeligheder for medhjælpende ægtefæller fjernes.

at der opnås skattemæssig ligestilling mellem gifte skatteydere, og enlige skatteydere der lever i ægteskabslignende forhold.

at der indføres en vis lettelse af formuebeskatningen.

Efter de gældende regler er sambeskatning grundprincippet i skattelovgivningen. Det betyder, at den gifte mand ikke blot beskattes af sin egen indtægt, men også af hustruens indkomst og formue.

Der er dog så mange undtagelser fra denne hovedregel, at beskatningen af hustruens indkomst hos manden rent statistisk snarere er undtagelsen end reglen. Hvis hustruen driver selvstændig virksomhed, beskattes indkomsten heraf særskilt hos hustruen. Det samme gælder, hvis hustruen er udearbejdende med lønnet arbejde for fremmede. Understøttelser m.v. til hustruen beskattes også særskilt.

Også på fradragssiden er hovedreglen, at fradragene skal ske hos manden, medmindre der er klar hjemmel til, at fradraget kan ske hos hustruen. Det betyder bl.a., at underskud på et parcelhus altid skal fradrages hos manden.

Den gifte kvinde er slet ikke skattepligtig af sin eventuelle formue. Manden beskattes af sin egen og hustruens samlede formuer, hvad enten de har særeje eller fælleseje.

Disse regler er stærkt kritisable.

279 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

På den ene side er det ud fra et lønligestillings-synspunkt urimeligt, at to familier med samme indkomst skal behandles skattemæssigt forskelligt afhængig af, om det er manden eller kvinden, der tjener den største indkomst.

Da fradragene som hovedregel foretages i mandens indkomst, vil familier, hvor manden tjener den største indkomst, opnå en større skattebesparelse end familier, hvor kvinden tjener den største indkomst. Heri ligger en tilskyndelse til at lade manden erhverve den største del af familiens indkomst.

På den anden side diskriminerer skattesystemet også overfor de familier, der har valgt at lade den ene ægtefælle være hjemmearbejdende eller medhjælpende ægtefælle.

De to nævnte hensyn kan opfyldes samtidig, såfremt ægtefællernes indkomst, formue og fradrag lægges sammen og deles i to lige store dele ved skatteberegningen.

En sådan delebeskatning indebærer imidlertid, at ægtefællernes evt. særskilte indtægter sammenlægges rent teknisk ved skatteberegningen. Dette kan tænkes at stride imod en ægtefælles ønske om at være totalt selvstændig i skattemæssig henseende, bl.a. gennem særskilt påligning af skat af egen indtægt og formue.

For at tilgodese flest mulig individuelle ønsker foreslås det, at ægtefæller selv kan vælge beskatningsform efter to metoder.

Metode I indeholder en delebeskatning, hvor ægtefællerne indgiver én selvangivelse, som indeholder begge ægtefællers samlede indtægter, fradrag og formue. De samlede indtægts-, fradrag- og formueposter deles ved skatteberegningen, således at ægtefællerne ansættes særskilt til indkomst- og formueskat hver med halvdelen.

Metode II indeholder en fuldstændig særbeskatning af mand og kvinde, hvor indtægts- og formueposter deles eller henføres til hver ægtefælle for sig til særskilt ansættelse.

Hovedreglen vil være, at ægtefællerne beskattes efter reglerne om delebeskatning (metode I), men